

Area-based Education : ABE

ดาว์นโหลดเอกสาร

ห้อง E

Area - based Education
สร้างสานพื้นที่ สร้างสรรค์ความร่วมมือ

แนวคิด

การจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา หรือ Area – based Education (ABE) เป็นแนวคิดของการ ลดขนาดของ “ปัญหา” และ “การบริหารจัดการศึกษา” ให้มีขนาด “เล็กลง” ด้วยการกระจาย “ความเป็นเจ้าของ” และ “อำนาจ (หรือการมีส่วนร่วม)” ในการจัดการศึกษาไปยังภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม จากพื้นที่ระดับประเทศมาสู่จังหวัด เทศบาลเมือง และพื้นที่ที่มีขนาดเล็กลง เพื่อให้ภาคส่วนต่าง ๆ และประชาชนทุกคนสามารถเข้ามาเป็น “หุ้นส่วน” ของการแก้ไขปัญหาหรือจัดการศึกษาในพื้นที่ของตนเอง โดยมาจากฐานคิดที่ว่า หุ้นส่วนทางการศึกษาจากภาคส่วนต่าง ๆ ทางสังคม เป็นผู้อยู่ใกล้ชิดกับปัญหาการจัดการศึกษาที่เชื่อมโยงกับบริบท ปัจจัยเงื่อนไขและทรัพยากรในการจัดการของพื้นที่ที่มีความเฉพาะเจาะจงและความแตกต่างหลากหลายและมีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงทรัพยากรทุนและทุนทางสังคมมาแก้ไขปัญหาและจัดการศึกษาได้อย่างรวดเร็วตรงประเด็น โดยไม่ปล่อยให้ เป็นเพียงหน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง

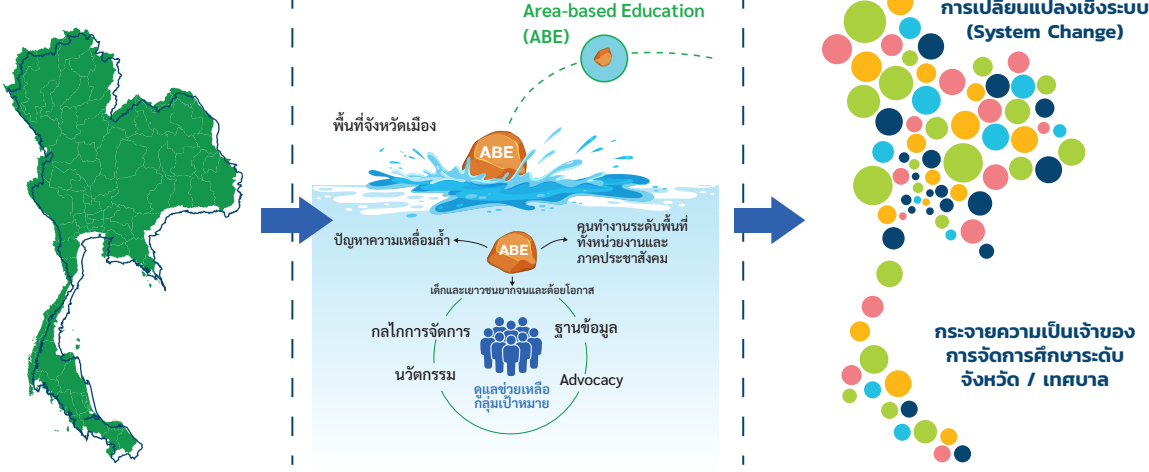
โดยแนวคิดดังกล่าว มุ่งไปสู่ทำให้เกิดผลลัพธ์ด้านการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ (Systems Change) โดยพัฒนาตัวแบบระดับพื้นที่ที่ประกอบไปด้วยคณะและ/หรือกลไกการขับเคลื่อนงานที่ดำเนินการผ่านระบบข้อมูลที่บูรณาการจากหลายหน่วยงาน ครอบคลุมมิติต่าง ๆ ของปัญหาด้านการศึกษา ที่สามารถชี้ให้เห็นเป้าหมายของการทำงานได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับ “ทุน” ที่มีในพื้นที่ รวมไปถึงผลักดันให้เกิดฉันทะและการสื่อสารเพื่อสร้างความตระหนักต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ที่นำไปสู่การเข้ามีส่วนร่วมในการออกแบบวิธีการและนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทพื้นที่

การจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ (Area-based Education: ABE)

- System Change
- Learning Access
- Learning Outcome
- Alternative Education

กรอบแนวคิดการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่

การจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เป็นการลดขนาดของการบริหารจัดการ โดยมีจุดมุ่งเน้น ในการสร้างตัวแบบในการบริหารจัดการศึกษาเชิงพื้นที่โดยให้ภาคส่วนต่าง ๆ และประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามีส่วนร่วมเป็น “เจ้าของปัญหา” และร่วม “บริหารจัดการศึกษา” ร่วมกันในรูปแบบกลไกการทำงานระดับพื้นที่ ที่จะนำไปสู่การเป็นตัวแบบเชิงนโยบายในการกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาไปยังระดับพื้นที่ในอนาคต

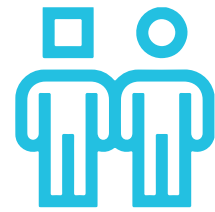

การจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ (Area-based Education: ABE)

มีเป้าหมายเป็นไปเพื่อ

1 สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา โดยเพิ่มโอกาสการเข้าถึงการศึกษา (Learning access) ให้กับเด็กเยาวชนและประชาชนที่ยากจนและด้อยโอกาส ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและปราศจากข้อจำกัดในการพัฒนาตนเอง

2 ลดความแตกต่าง และทำให้คุณภาพการศึกษา (Learning outcome) มีความเสมอภาค โดยทำให้ทุกการศึกษาและการเรียนรู้ในพื้นที่แตกต่างกันหลากหลาย สามารถตอบโจทย์การพัฒนาตนเองของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

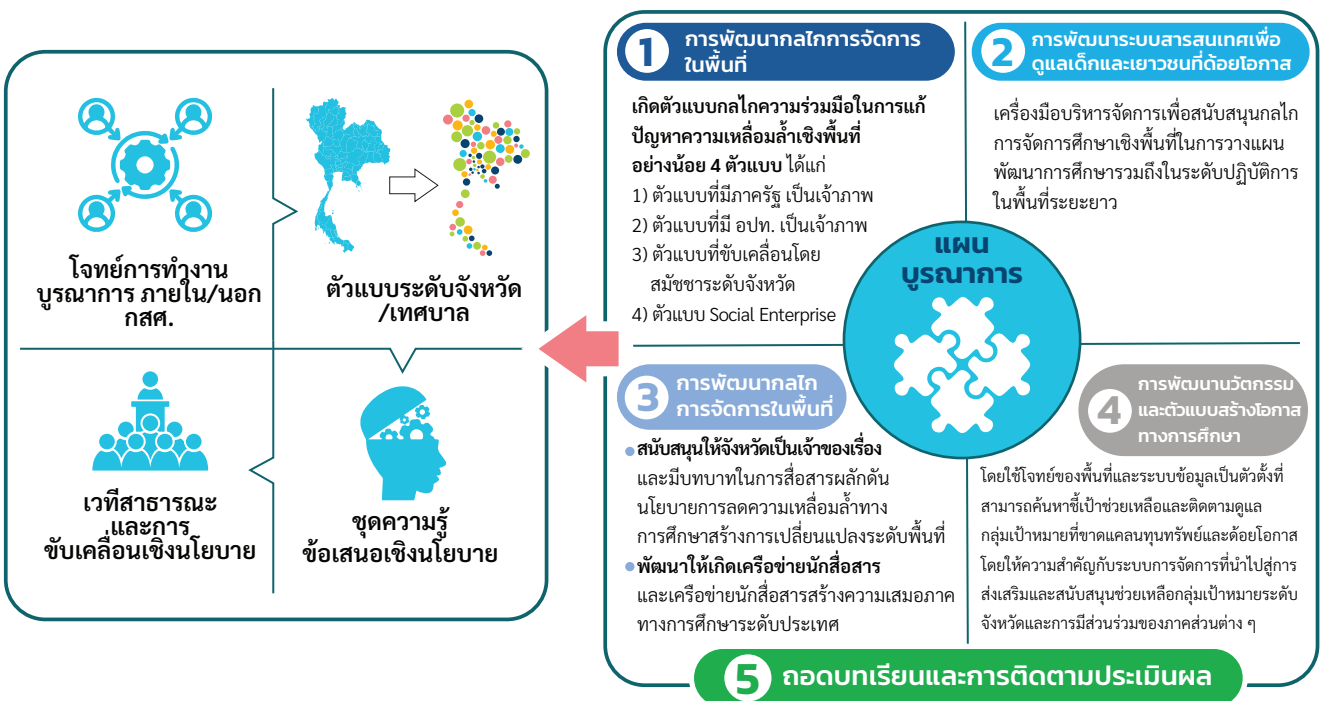

3 พัฒนาทางเลือกของการศึกษาและเรียนรู้ให้มีทางเลือกที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการ ต้นทุน และเงื่อนไขชีวิตของผู้เรียน ลดกำแพงข้อจำกัดของผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ ความพิการ รายได้ เงื่อนไขของผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ทำให้ทุกความต้องการด้านการศึกษาเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้รับการตอบสนอง

4 สร้างหุ้นส่วนในเข้ามาเป็น “เจ้าของร่วม” ในการจัดการศึกษาเรียนรู้ และแก้ไขปัญหาคความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในระดับพื้นที่ ทำให้เกิดความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ และประชาชนในแต่ละพื้นที่ ดำเนินการเพื่อจัดการศึกษาในพื้นที่ของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่การทำให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาในที่สุด

โครงการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ABE)

3 ระดับ

ของการขับเคลื่อนเชิงพื้นที่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

การขับเคลื่อนเชิงพื้นที่ เพื่อพัฒนาคณะทำงานและกลไกในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ของ กสศ. ดำเนินการอย่างน้อยอยู่ 3 ระดับ ได้แก่

1) ระดับจังหวัด ที่ใช้จังหวัดเป็นฐานในการพัฒนากลไกการดำเนินงานเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนา คณะ/กลไกการทำงานที่สามารถเชื่อมโยงกับภูมิรัฐศาสตร์ระดับจังหวัด ที่ภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ หน่วยงานภาครัฐ ท้องถิ่น เอกชน สถาบันการศึกษา สื่อสารมวลชน และประชาสังคม ที่มีบทบาทการขับเคลื่อนงานระดับจังหวัด และเชื่อมต่อทรัพยากรของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อนำมาบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาลดความเหลื่อมล้ำในระยะยาว

2) ระดับเมือง เป็นการความพยายามของการค้นหาแนวคิด เครื่องมือ เพื่อหนุนเสริมการทำงานเชิงพื้นที่ ตลอดจนการขยายฐานการทำงานที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อพัฒนาช่องทางสำคัญที่จะยกระดับมาสู่การเป็นต้นแบบในระดับจังหวัดในอนาคต โดยการทำงานระดับเมือง ใช้แนวคิด **“เมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City)”** เข้ามาผนวกกับการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นวาระสำคัญของประเทศ ภายใต้หลักคิดที่ว่าเด็ก เยาวชน และประชาชน มีสิทธิโอกาสอย่างความเท่าเทียมในการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพตลอดชีวิต เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาเมืองในทุกมิติ ผ่านการขับเคลื่อนของกลไกในระดับ “เมือง” ที่ประกอบไปด้วยนักพัฒนาเมืองทั้งจากองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ให้เป็นกลไกสำคัญในการบูรณาการ

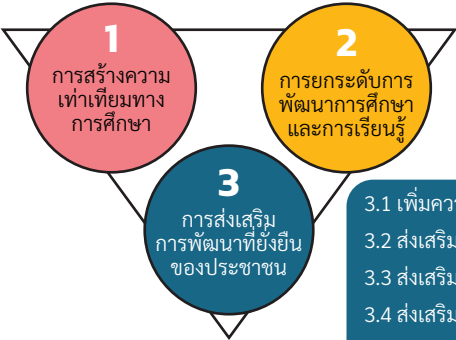
ความร่วมมือในการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา โดยคาดหวังว่า ขบวนการของการขับเคลื่อนที่ประกอบไปด้วย เทศบาลไม่น้อยกว่า 2,469 แห่ง ที่กระจายอยู่ใน 77 จังหวัด จะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนร่วมกันในอนาคต ที่จะทำให้เกิดการขับเคลื่อนไม่เพียงแต่เรื่องการศึกษาเท่านั้น แต่รวมถึงศักยภาพในการพัฒนาระบบการดูแล เด็กและเยาวชนในชุมชนได้อย่างเข้มแข็ง สร้างนิเวศการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาเมืองในระดับพื้นที่ในอนาคต

3) ระดับตำบล เป็นฐานสำคัญของการทำให้เกิดปฏิบัติการเพื่อการค้นหา ช่วยเหลือ และติดตามการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนกลุ่มเปราะบาง ที่เชื่อมโยงกับคณะทำงานทั้งท้องที่ ท้องถิ่น อาสาสมัครของหน่วยงานในระดับพื้นที่ เพื่อทำให้ขบวนการของการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ถูกดำเนินการตั้งแต่ระดับนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

กรอบแนวคิดในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

(จากงานวิจัยโครงการศึกษากรอบแนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City) สำหรับโครงการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ฯ ปี2565

- 1.1 เพิ่มจำนวนแหล่งเรียนรู้
- 1.2 ขยายขอบเขตการกระจายแหล่งเรียนรู้ให้ครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น
- 1.3 เพิ่มอัตราการเข้าถึงการศึกษา และการเรียนรู้ของผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา

- 2.1 เพิ่มคุณภาพสื่อการเรียนรู้ภายในพื้นที่
- 2.2 ขยายขอบเขตการเรียนรู้ในเชิงเนื้อหา
- 2.3 พิจารณาความต้องการการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่

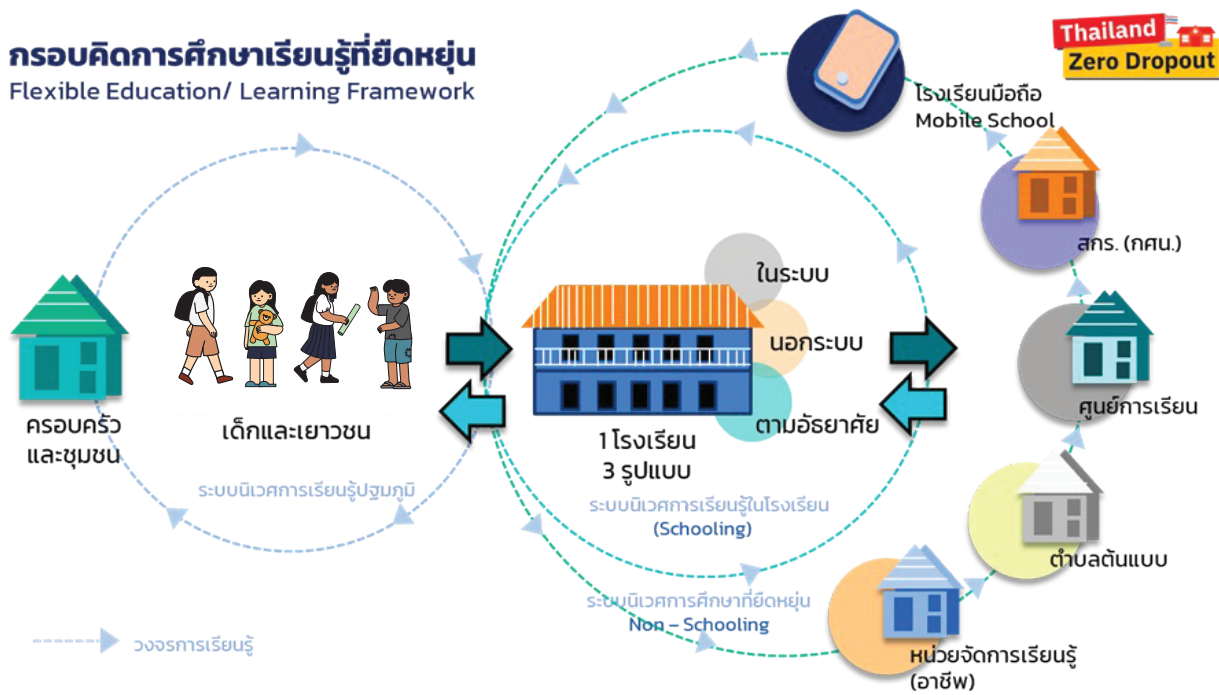
- 3.1 เพิ่มความตระหนักรู้ในความสำคัญของการเรียนรู้
- 3.2 ส่งเสริมการถ่ายทอดการเรียนรู้ระหว่างประชาชน
- 3.3 ส่งเสริมผู้นำในการพัฒนาการเรียนรู้
- 3.4 ส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาการเรียนรู้
- 3.5 ส่งเสริมการสร้างฐานข้อมูลและรายงานการพัฒนาการเรียนรู้

การเพิ่มอัตราการเข้าถึงการศึกษา และการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ

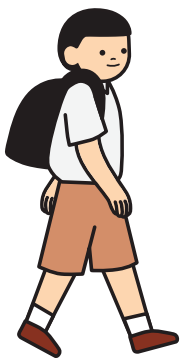

กรอบคิดการศึกษาเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น Flexible Education/ Learning Framework

กลุ่มเป้าหมายสำคัญของการขับเคลื่อน

การดำเนินการเพื่อพัฒนาตัวแบบการทำงานระดับพื้นที่ต่าง ๆ ทำงานกับกลุ่มเป้าหมายสำคัญ 2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กปฐมวัย และเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มในการทำงานเชิงปฏิบัติการที่สำคัญที่สะท้อนให้เห็นการทำงานกับระบบการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่ การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนารูปแบบการศึกษาทางเลือก รวมไปถึงการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบในพื้นที่ระดับต่าง ๆ

1) กลุ่มเด็กปฐมวัย ถือเป็น 1 ในก้าวสำคัญในช่วงวัยทองในการให้การศึกษาและเรียนรู้ ซึ่งการขับเคลื่อนผ่านการทำงานของโครงการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ เริ่มต้นตั้งแต่ปี 2562 จนถึงปัจจุบัน โดยมีเป้าหมายหลักคือการพัฒนาคณะทำงานและ/หรือกลไกการทำงาน เพื่อให้เด็กปฐมวัยสามารถเข้าสู่ระบบการศึกษาและเรียนรู้ในระดับปฐมวัยได้ตามเกณฑ์ เพื่อให้ได้รับโอกาสการเรียนรู้พัฒนาทั้งร่างกายสติปัญญา และอารมณ์ ให้เหมาะสมกับการก้าวต่อไปในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น รวมไปถึงดำเนินการเพื่อสนับสนุนสถานศึกษาเด็กปฐมวัยทั้งศูนย์พัฒนาเด็ก และในโรงเรียน ที่ครอบคลุมไปถึงการพัฒนาครู อุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนการจัดระบบสนับสนุนโรงเรียน และ อปท. ที่มีหน้าที่สนับสนุนสถานศึกษาปฐมวัยให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทของเด็ก ครอบครัว ชุมชน และพื้นที่ ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ การจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยในท้องถิ่น ซึ่งถือเป็น 1 ในก้าวสำคัญของการออกแบบเส้นทางการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนระยะยาว

2) เด็กนอกระบบการศึกษา เป็นอีกกลุ่มเป้าหมายของการดำเนินงานของการจัดการศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระดับพื้นที่ กลุ่มเป้าหมายดังกล่าวสะท้อนถึงกลุ่มที่เปราะบางและขาดโอกาสในรูปแบบที่แตกต่างหลากหลายที่เป็นกำแพงกันขวางการเข้าถึงโอกาสการศึกษาและการเรียนรู้ ทั้งจากภาวะยากจนของครอบครัว ปัญหาสังคม ความพิการ ปัญหาสุขภาพติดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร รวมไปถึงการสะท้อนถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป ที่ไม่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาตนเองของเด็กและเยาวชนบางกลุ่ม การทำงานกับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้จึงสะท้อนและเชื่อมโยงปัญหาเชิงระบบที่มารากรฐานทางการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม และการทำให้เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้สามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้ได้ จำเป็นต้องอาศัยการค้นหาวัดกรรม รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษาเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและหลากหลายเพื่อรองรับทุกเงื่อนไขชีวิต ในการพัฒนาตนเองของเด็กและเยาวชนที่จะเป็นกำลังของชาติในระยะยาว

ข้อค้นพบ ปัจจัย ความสำเร็จของ การจัดการศึกษา เชิงพื้นที่

โดยการขับเคลื่อนจากการดำเนินงาน
จัดการศึกษาเชิงพื้นที่
เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
ตั้งแต่ปี 2562 - ปัจจุบัน
มีข้อค้นพบสำคัญของการดำเนินงาน
3 ประการ ได้แก่

1) การมี “กลไก” ที่เข้มแข็ง ที่เป็นกลไกสำคัญในการผสมผสานเชื่อมโยงความร่วมมือมีมือของทุกภาคส่วนระดับจังหวัด เทศบาล และตำบล ให้เกิดการบูรณาการทำงานทั้งในมิติของข้อมูล เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน และทรัพยากรการทำงาน เพื่อครอบคลุมมิติของการแก้ปัญหาของความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาในระดับพื้นที่

2) ระบบสารสนเทศและการจัดการกับข้อมูลที่เชื่อมโยงกับการแก้ไขปัญหาผ่านบูรณาการ ตลอดจนสามารถชี้เป้าการช่วยเหลือได้อย่างแม่นยำ และเท่าทันสถานการณ์

2) “แผนการดำเนินงาน” ในการเคลื่อนงานที่จะเป็นแผนที่สำหรับการทำงานร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ให้เห็นแนวทางการปฏิบัติงานร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อกำกับและติดตามเป้าหมายที่วางไว้ตามแผนเพื่อบริหารความสำเร็จร่วมกัน โดยดำเนินการทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ให้การดำเนินการร่วมมีหมุดหมาย (Milestone) ในการเดินทางร่วมกัน

3) มี “ทรัพยากร” ในการสนับสนุนการขับเคลื่อนงาน ซึ่งหมายถึงรวมทั้งทรัพยากรที่เป็นงบประมาณ และไม่ใช่งบประมาณ อาทิ ทรัพยากรในมิติความรู้ ผู้รู้ อาสาสมัคร ความร่วมมือ แหล่งเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นทุนในการสนับสนุนให้การขับเคลื่อนงานสามารถขับเคลื่อนได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ โดยทำให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ รวมไปถึงสามารถคงอยู่ในระบบนิเวศการศึกษาและการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องจนบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาตนเอง

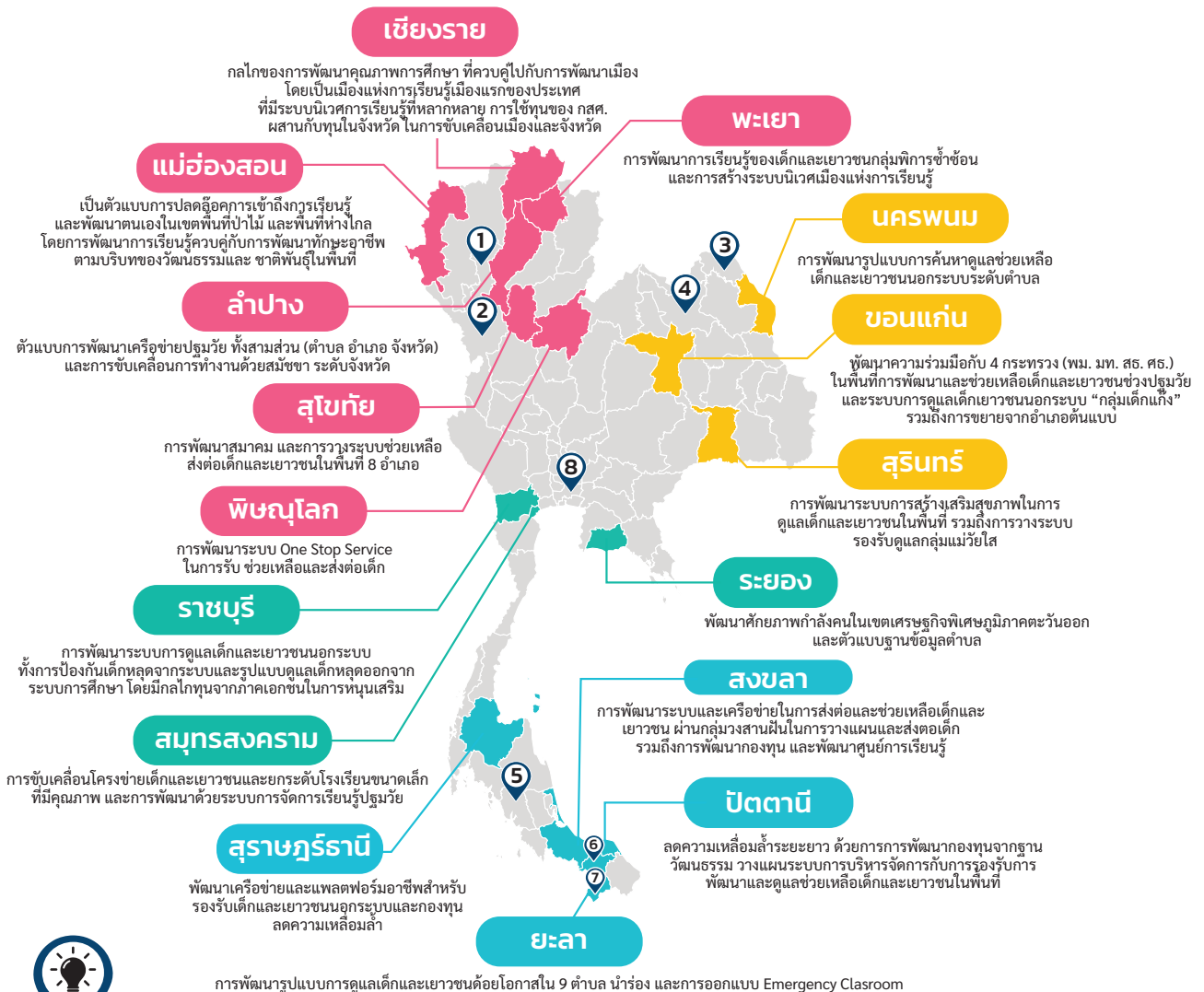

พื้นที่ ดำเนินการ

การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา มีเครือข่ายร่วมดำเนินการทั้งในระดับจังหวัด อย่างน้อย 16 จังหวัด ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ ได้แก่ แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา ลำปาง พิชญโลก สุโขทัย สมุทรสงคราม ราชบุรี ระยอง นครพนม ขอนแก่น สุรินทร์ สุราษฎร์ธานี สงขลา ยะลา และปัตตานี

เครือข่ายการขับเคลื่อนระดับเมือง/เทศบาลในการร่วมขับเคลื่อนจำนวน 8 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมืองลำพูน เทศบาลเมืองตาก จังหวัดบึงกาฬ (ครอบคลุม อ.โซ่พิสัย อ.ศรีวิไล และ อ.เซกา) เทศบาลนครอุดรธานี เทศบาลนครตรัง เทศบาลนครยะลา

เทศบาลเมืองเบตง และกรุงเทพมหานคร รวมไปถึงเครือข่ายระดับอปท. ที่กระจายครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ นำซึ่งการเป็นฐานทุนสำคัญในการขับเคลื่อนเชิงพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่หลุดออกจากระบบการศึกษาให้กลายเป็นศูนย์ หรือ Thailand Zero Dropout ที่เป็นแนวการขับเคลื่อนร่วมของเครือข่ายทำงานทั่วประเทศเพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงระบบในการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยในอนาคต ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศด้วยกำลังคนคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

**พื้นที่การขับเคลื่อน
เมืองแห่งการเรียนรู้
Learning City**

- 1 เทศบาลเมืองลำพูน
- 2 เทศบาลเมืองตาก
- 3 จังหวัดบึงกาฬ (อ.โซ่พิสัย อ.ศรีวิไล และ อ.เซกา)
- 4 เทศบาลนครอุดรธานี
- 5 เทศบาลนครตรัง
- 6 เทศบาลนครยะลา
- 7 เทศบาลเมืองเบตง
- 8 กรุงเทพมหานคร

การขับเคลื่อน

Thailand Zero Dropout

บนฐานทุนพื้นที่

จากการทำงานเชิงกลไก และการพัฒนาตัวแบบระดับจังหวัด นำไปสู่การขับเคลื่อนงานบนฐานพื้นที่ที่มีโจทย์สำคัญขึ้น คือ การแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่หลุดออกจากระบบการศึกษา ให้กลายเป็นศูนย์ ที่มีแรงหนุนเสริมจากภาคนโยบายภายใต้มาตรการ Thailand Zero Dropout ที่สอดคล้องกับการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำที่ดำเนินงานมาก่อนหน้านี้ ทั้ง 16 จังหวัด นับเป็นจังหวะก้าวสำคัญที่จะทำให้สร้างความเปลี่ยนแปลงในการพัฒนากำลังคนที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศได้อย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน และมีประสิทธิภาพ

เจตนารมณ์ของการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนที่หลุดออกจากระบบการศึกษา

1. เริ่มต้นจากข้อมูลสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ : จากการ “ไม่มีข้อมูล” สู่การบูรณาการข้อมูลและทำงานต่อเนื่อง

จากจุดเริ่มต้นของการ “ไม่มีข้อมูล” ของเด็กและเยาวชนที่หลุดออกจากระบบการศึกษาของประเทศ แม้จะมีความพยายามรวบรวมข้อมูลเด็กและเยาวชนในระบบการศึกษา (อายุ 3-18 ปี) จากทุกหน่วยจัดการศึกษา โดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อกระทบกับข้อมูลประชากรของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย โครงการจึงมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลและใช้งานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดูแลเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้อย่างเป็นระบบ

2. ใช้พื้นที่เป็นฐาน : จากบูรณาการข้อมูล สู่บูรณาการความร่วมมือ ใช้พื้นที่เป็นเวทีความร่วมมือ

แม้สาเหตุของการหลุดออกจากระบบการศึกษากว่าร้อยละ 50 จะเกิดจากความยากจน แต่ปัญหาสุขภาพ สังคม หรือการจัดการศึกษา ก็เป็นสาเหตุสำคัญที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลแก้ไขไปพร้อมกัน เพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กและเยาวชนให้กลับเข้าสู่เส้นทางการเรียนรู้ หรือพัฒนาทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ซึ่งไม่เฉพาะการดูแลที่ตัวเด็กหรือเยาวชน แต่รวมถึงพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือระดับครอบครัว และชุมชน จึงเป็นที่มาของการออกแบบการทำงานให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือจากจังหวัดสู่ตำบล โดยคณะทำงานสหวิชาชีพ

3. สร้างการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น : ทุกข้อจำกัดของชีวิต ไม่ใช่ข้อปรสรรคของการเรียนรู้

การติดตามค้นหาเด็กและเยาวชนที่หลุดจากระบบการศึกษา มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง แต่การรักษาเด็กและเยาวชนเหล่านี้ให้คงอยู่ในระบบการศึกษายังคงเป็นความท้าทายสำคัญ โครงการนี้จึงเป็นความพยายามที่จะปรับรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเพียงในระบบการศึกษาที่คุ้นเคย แต่ให้มีความยืดหยุ่น หลากหลาย มีทางเลือกสำหรับผู้เรียนที่มีข้อจำกัดของชีวิต ให้มีการเรียนรู้ที่เชื่อมสู่การทำงาน เป็นการเรียนรู้ที่คู่ไปกับการสร้างรายได้ (Learn to Earn)

4. ส่งเสริมการเรียนรู้ตามศักยภาพ : มีใช้การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส

การสร้างการเรียนรู้พัฒนาทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ให้เด็กและเยาวชนที่หลุดออกจากระบบการศึกษาให้กลับเข้าสู่การศึกษาหรือการเรียนรู้จนสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะส่งผลให้เศรษฐกิจของไทยเติบโตเพิ่มขึ้นเกือบร้อยละ 1.7 ของ GDP อันเนื่องมาจากรายได้ตลอดชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งยังสามารถป้องกันปัญหาสังคมและอาชญากรรมอันเป็นผลพวงมาจากความยากจนได้ เป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับตัวผู้เรียนและสังคมได้เต็มตามศักยภาพ

จากผลการศึกษาของโครงการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ ระหว่างปี 2562-2563 กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา